

Refleksjonsbrev for Nordlyset – Oktober 2022

Oktober måned har vært fylt med både små og store magiske øyeblikk. Vi opplever i perioder at barna spør etter maling, og ønsker å utforske dette. I en spontan maleøkt på morgenen ble rommet iscenesatt for maling og samtlige barn strømmet til. Redskapene som var tilgjengelig var pensler i ulik størrelse og ruller. Flasker med maling ble satt på bordet så barna kunne velge farger selv. Noen av barna gikk rett mot bordet, ett barn satt seg i vinduskarmen, mens noen ble sittende å observere andre barn. Penslene forsvant på gulvet og barna begynte å utforske materiale med fingrene. Noen utforsket med hele hånden, andre med fingertuppene. Bevegelsene var gjentakende. Hvordan kunne denne møteplassen bli magisk? En voksen begynte å male seg i ansiktet med sine hender. Plutselig sto samtlige barn og observerte på voksne. "Oi", "Se" og latter fylte rommet. Økten var over når barna uttrykte at de var ferdige, i sitt tempo. Vi ser at når vi voksne kan være aktive deltakere i utforskningen, og gjør handlinger som kanskje er «overaskende» eller utfordrer deres tanker om hvordan man skal ta i bruk materialet så skjer det noe magisk i samspillet. Etter at den voksne begynte å male seg selv i ansiktet var penslene til de andre barna raskt oppe i både egne og hverandres ansikt. Situasjoner som tidligere kunne ha blitt konfliktfylt ble nå en positiv opplevelse, å bli malt i ansiktet eller på kappen av andre ble en stund med latter, hvor rammene for utforskningen var tydelig for de rundt.

Ulike udefinerte materialer som makulert papir, silkepapir, aluminiumsfolie osv ser vi at både er samlende og skaper mange ulike spennende møter mellom barna. På et personalmøte valgte vi å gjøre om ene grupperommet til et «forskerrom» hvor vi tar inn ulike materialer som barna kan få utforske. Vi så raskt at det var makulert papir som kom i fokus da barna møtte rommet

for første gang. De brukte ulike strategier for å møte papiret – noen kastet seg rett inn i det og nesten svømte i det makulerte papiret. Andre trakk seg litt unna og observerte de andre barna, før de selv kjente på materialet og begynte å utforske det. Når den voksne begynte å kaste papiret i luften, og på hodene til barna samlet det seg brått flere barn rundt – «oiii» ropte flere. De tok dermed tak i materialet selv og kastet rundt seg og på hverandre. De lo, gjentok handlingene og forsøkte å finne nye måter å kunne kaste materialet i luften.

Magiske møteplasser finner vi også i de hverdagslige rutinene våre. Et av de magiske møtene oppsto under frokosten. Frokosten til den ansatte var pakket inn i aluminiumsfolie, og krøllet den som en ball da hun var ferdig. «Ball», sier plutselig det ene barnet. Barnet får ballen, og det andre barnet vil også ha. Vi går derfor inn på kjøkkenet og henter hele rullen. Vi lager store baller og triller nedover gangen, vi smaker, kjenner, utforsker. Aluminiumsfolie har vi oppdaget som et nytt og spennende materiale – det knitrer, kan formes på mange ulike måter og har ulike teksturer når det er glatt og krøllete.

Vi tok dette sporet videre og tok med oss masse aluminiumsfolie opp på sanserommet. Hva ville skje? I begynnelsen viste barna ingen interesse for folien. Vi så at de hadde et behov for å utforske de andre materialene på sanserommet – de gikk fra sted til sted, inviterte hverandre inn og gikk rett forbi folien gang på gang. Helt på slutten når de voksne hadde tenkt å begynne å rydde plukket ett barn opp folien og begynte å rive små biter. Barnet rullet papiret i hånden, smakte litt på det og stelte seg tilslutt i speilet hvor hun forsøkte å ta folien rundt håret, halsen og magen. Flere barn så dette og begynte å ta opp folien. Noen ønsket å klemme folien til små baller så de kunne putte det i en hatt, andre bare ristet og ristet på det mens noen ville lage krone. Vi ser at barna gjentar etter hverandre – de observerer hverandres handlinger og utvider sine egne i samspill med både material og hverandre.

Gjengen inne på nordlyset opplever vi som en gruppe som er glad i å være ute. De ropes jaa, og de løper som regel til garderoben når vi sier at vi skal ut. På tur oppdager vi ofte nye miljøer og spennende møteplasser. I barnehagen hørte vi plutselig lyden av en gravemaskin utenfor. Et barn ga uttrykk for at han ville ut og sjekke med hele seg. Vi fant fram vestene og gikk ut av porten. På vei til gravemaskinene er vi nærmest på en liten oppdagelsesferd. Vi møter sølepytter, trappet, fotballbaner og steinblokker. Alt må stoppes ved, og alt må undersøkes grundig før vi kan bevege oss videre. Steinblokkene på toppen av bakken gir assosiasjoner til en liten labyrint. Barna titter rundt, ser på hverandre og inviterer vennene sine med.

Vi ser at mange av små magiske øyeblikk gir oss muligheten til å bli små forskere i vårt eget lille miljø. Videre ønsker vi fortsatt å utforske blant annet foliens egenskaper. Vi vil forsøke å legge til rette for ulike møter med folien hvor vi utforsker blant annet lyd, tekstur og formbarhet. Vi vil også se på om det er andre materialer barna gir uttrykk for, og se på hvordan vi kan utforske dette videre.

Viktige datoer fremover:

13. desember – Lucia, informasjon kommer.

16. desember – Julelunsj for barna

21. desember – Nissefest for barna